Dziennik Urzędowy
Unii Europejskiej

PL
Seria L

2026/1167

3.9.2026

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2026/1167

z dnia 28 maja 2026 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dotyczące ryzyka operacyjnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ([1]), w szczególności jego art. 314 ust. 9 akapit trzeci, art. 315 ust. 3 akapit trzeci, art. 316 ust. 3 akapit trzeci, art. 317 ust. 9 akapit trzeci oraz art. 321 ust. 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wskaźnik biznesowy jest wskaźnikiem zastępczym ryzyka operacyjnego opartym na sprawozdaniu finansowym. W ramach tego wskaźnika należy uwzględnić pozycje odpowiadające zwykłym operacjom bankowym w sprawozdaniach finansowych, natomiast elementy, które należy wyłączyć ze wskaźnika biznesowego, powinny obejmować elementy, które nie odpowiadają zwykłym operacjom bankowym, wymienione w art. 314 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Określenie elementów, które należy uwzględnić we wskaźniku biznesowym i jego poszczególnych składnikach lub które należy z nich wyłączyć, powinno opierać się warunkach ustanowionych w międzynarodowych standardach regulacyjnych.

(2) W przypadku niektórych składników dotyczących przychodów i kosztów wyodrębnienie wartości ich poszczególnych elementów składowych lub pozycji miałoby nieproporcjonalny charakter. Wynika z tego, że w przypadku gdy element przychodów lub kosztów jest wymieniony wśród wyłączonych pozycji, ale zawiera również pozycje wymienione wśród tych pozycji, które należy uwzględnić, lub w przypadku sytuacji odwrotnej, instytucje powinny zapewnić, aby takie pozycje nie były wyłączone lub uwzględnione więcej niż jeden raz.

(3) Aby dostosować się do międzynarodowych standardów regulacyjnych, instytucje powinny uwzględnić przychody odsetkowe i koszty odsetkowe w składniku dotyczącym odsetek, leasingu i dywidendy. W art. 314 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zobowiązano instytucje do włączenia wszystkich przychodów i kosztów wynikających z leasingu finansowego i operacyjnego do składnika dotyczącego odsetek, leasingu i dywidendy, w tym amortyzacji i utraty wartości. Pozycje związane z leasingiem uwzględnione w składniku wskaźnika biznesowego dotyczącym odsetek, leasingu i dywidendy należy dostosować do pozycji określonych w międzynarodowym standardzie sprawozdawczości finansowej (MSSF) 16. W związku z tym instytucje powinny uwzględnić wszystkie przychody i koszty z tytułu nieruchomości inwestycyjnych, które generują czynsze, w tym dochód z tytułu czynszów z nieruchomości inwestycyjnych, w składniku dotyczącym odsetek, leasingu i dywidendy.

(4) Aby zapewnić spójność z międzynarodowymi standardami regulacyjnymi, instytucje powinny obliczać składnik dotyczący aktywów, o którym mowa w art. 314 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako sumę niektórych aktywów bilansowych. Ponieważ składnik dotyczący aktywów przyczynia się do obliczenia składnika dotyczącego odsetek, leasingu i dywidendy, instytucje powinny również uwzględnić w składniku dotyczącym aktywów wszystkie aktywa ujęte w bilansie, które generują przychody odsetkowe lub prowadzą do powstania kosztów odsetkowych.

(5) Instytucje powinny uwzględnić przychody z tytułu dywidendy w składniku dotyczącym odsetek, leasingu i dywidendy. Przychody z tytułu dywidendy powinny obejmować przychody instytucji z tytułu dywidendy z inwestycji w akcje i fundusze nieobjęte konsolidacją w sprawozdaniach finansowych instytucji, w tym przychody z tytułu dywidendy od jednostek zależnych, jednostek stowarzyszonych i spółek joint venture nieobjętych konsolidacją.

([1]) Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj.

(6) Instytucje powinny uwzględnić pozostałe przychody operacyjne w składniku dotyczącym usług. Pozostałe przychody operacyjne powinny obejmować przychody ze zwykłych operacji nieuwzględnionych w innych pozycjach wskaźnika biznesowego, jednak o podobnym charakterze.

(7) Zgodnie z art. 314 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje uwzględniają w pozostałych kosztach operacyjnych swoje koszty i straty wynikające ze zdarzeń ryzyka operacyjnego. Te zdarzenia ryzyka operacyjnego mogą przybierać różne formy w sprawozdaniu finansowym instytucji, w tym kosztów, strat, rezerw, utraty wartości i amortyzacji. Instytucje powinny zatem uwzględnić w swoich pozostałych kosztach operacyjnych wszystkie skutki zdarzeń ryzyka operacyjnego, które mają wpływ na ich sprawozdania finansowe, niezależnie od sposobu, w jaki koszty te są oznaczane lub ujmowane. Ponieważ art. 314 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stanowi, że składek zapłaconych i płatności otrzymanych z tytułu zakupionych polis ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych nie uwzględnia się przy obliczaniu wskaźnika biznesowego, wynika z tego, że takie koszty powinny być ujmowane przed odliczeniem zakupionych polis ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych. Niemniej jednak koszty te należy pomniejszyć o kwoty odzyskane inne niż z tytułu ubezpieczeń i reasekuracji. Koszty te powinny również obejmować wyjątkowe straty, które instytucje mogą wyłączyć z obliczania swojej rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 320 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(8) Aby uzyskać odpowiednie i wyczerpujące informacje na temat tego, w którym miejscu skutki finansowe zdarzeń ryzyka operacyjnego uwzględnia się w sprawozdaniu finansowym instytucji, instytucje powinny podzielić te skutki finansowe według głównych pozycji rachunku zysków i strat, w których skutki te są uwzględniane.

(9) Instytucje powinny uwzględnić przychody z tytułu opłat i prowizji w składniku dotyczącym usług. Powinno to obejmować przychody uzyskane z tytułu doradztwa i świadczenia usług oraz przychody uzyskane przez instytucję jako podmiot świadczący usługi finansowe na zasadzie outsourcingu.

(10) Instytucje powinny uwzględnić koszty z tytułu opłat i prowizji w składniku dotyczącym usług. Powinno to obejmować wydatki poniesione z tytułu korzystania z doradztwa i usług oraz opłaty z tytułu outsourcingu poniesione przez instytucję za świadczenie usług finansowych, jednak z wyłączeniem opłat z tytułu outsourcingu uiszczonych w związku ze świadczeniem usług innych niż finansowe, takich jak usługi logistyczne, informatyczne lub związane z zasobami ludzkimi.

(11) Niektóre rodzaje operacji lub wyborów w zakresie rachunkowości, w tym zabezpieczenie ekonomiczne wartości godziwej przez wynik finansowy oraz rozdzielenie instrumentów pochodnych wbudowanych w zasadnicze hybrydowe instrumenty finansowe lub instrumenty finansowe będące wynikiem sekurytyzacji, mogą spowodować nieuzasadnione zwiększenie składnika finansowego, którego wzór przewiduje sumę bezwzględnych wartości zysku i straty składnika dotyczącego portfela handlowego i składnika dotyczącego portfela bankowego. W przypadku zabezpieczenia ekonomicznego takie nieuzasadnione zwiększenie wynika z istnienia rodzajów operacji, które są ze sobą ściśle powiązane i które mają przeciwny znak zysków i strat. Jeżeli kwoty tych operacji są rejestrowane zgodnie ze standardami rachunkowości, ujmuje się je w różnych składnikach wskaźnika biznesowego (tj. w składniku dotyczącym portfela handlowego i składniku dotyczącym portfela bankowego). W związku z tym instytucje finansowe nie mogą kompensować kwot tych operacji, gdy kwoty te oblicza się w ramach składnika finansowego. W takim przypadku instytucje powinny mieć możliwość przyjęcia metody granic ostrożnościowych, tj. obliczania składnika finansowego zgodnie z częścią trzecią tytuł I rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(12) Instytucje powinny uwzględnić w składniku finansowym składnik handlowy, który obejmuje zysk lub stratę netto z tytułu aktywów i zobowiązań przeznaczonych do obrotu, rachunkowości zabezpieczeń oraz różnic kursowych.

(13) Instytucje powinny uwzględnić w składniku finansowym składnik bankowy, który obejmuje zysk lub stratę netto z tytułu aktywów i zobowiązań finansowych w portfelu bankowym, a także zysk lub stratę netto z tytułu rachunkowości zabezpieczeń oraz z tytułu różnic kursowych pozycji w portfelu bankowym. Strat już uwzględnionych przy obliczaniu aktywów ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego nie należy uwzględniać w składniku bankowym.

(14) Aby zapobiec niewłaściwemu stosowaniu metody granic ostrożnościowych, pojęcia „nieuzasadnionego zwiększenia składnika finansowego" w przypadku zabezpieczenia ekonomicznego nie należy rozszerzać na zyski i straty z tytułu instrumentów zabezpieczających w portfelu handlowym, które nie są wyraźnie związane z zyskami i stratami z tytułu instrumentów zabezpieczonych w portfelu bankowym wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy, ani na sytuacje, w których instytucje nie przestrzegają w pełni zasad i warunków metody granic ostrożnościowych określonej w części trzeciej tytuł I rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ponadto korekty składnika finansowego powinny ograniczać się do kwoty zysków i strat związanych z ryzykami skutecznie objętymi zabezpieczeniem oraz powinny w istotny sposób kompensować wynik finansowy brutto pozycji zabezpieczanych.

(15) Instytucje, które zamierzają przyjąć metodę granic ostrożnościowych, powinny być w stanie obliczyć zysk i stratę z tytułu wszystkich pozycji utrzymywanych w ostrożnościowym portfelu handlowym i ostrożnościowym portfelu bankowym w ciągu trzech lat obrachunkowych przewidzianych do obliczenia składnika finansowego. W przypadku zabezpieczenia ekonomicznego instytucje powinny być w stanie określić zysk i stratę z tytułu instrumentów zabezpieczanych i powiązanych zabezpieczeń, łącząc zabezpieczenia z zabezpieczanym ryzykiem, oraz udokumentować powiązanie zabezpieczające zgodnie z celami instytucji w zakresie zarządzania ryzykiem. Obliczenia te różnią się od obliczeń przeprowadzonych w ramach podejścia opartego na rachunkowości i nie opierają się na zharmonizowanych standardach rachunkowości ani nie podlegają okresowym sprawozdaniom do celów nadzoru. W związku z tym jedynie instytucje, które dysponują zasadami, procedurami, systemami i mechanizmami kontroli umożliwiającymi prawidłowe przeprowadzanie takich obliczeń oraz identyfikację kwot zysków i strat w przypadku zabezpieczenia ekonomicznego, odpowiednio je dokumentując, powinny mieć możliwość przyjęcia metody granic ostrożnościowych.

(16) Aby zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu przez wybiórcze zastosowanie metody granic ostrożnościowych w niektórych latach obliczeń, instytucje powinny stosować metodę granic ostrożnościowych w odniesieniu do wszystkich trzech lat obrachunkowych przewidzianych do celów obliczania wskaźnika biznesowego. Ponadto instytucje powinny mieć możliwość stosowania metody granic ostrożnościowych w połączeniu z podejściem opartym na rachunkowości w odniesieniu do niektórych podmiotów w ramach tej samej grupy lub niektórych rodzajów operacji lub wyborów w zakresie rachunkowości, w tym związanych z zabezpieczeniem emisji strukturyzowanych. W szczególności w przypadku gdy instytucje stosują metodę granic ostrożnościowych wyłącznie do wybranych rodzajów operacji, powinny stosować podejście oparte na rachunkowości w odniesieniu do pozostałej części bilansu.

(17) Aby umożliwić właściwym organom dokonanie przeglądu przyjęcia metody granic ostrożnościowych, instytucje zamierzające przyjąć tę metodę powinny przedstawić swoim właściwym organom odpowiednią dokumentację i informacje przed jej wdrożeniem. Z tego samego powodu instytucje, które zamierzają tylko częściowo stosować metodę granic ostrożnościowych, powinny również zawrzeć w powiadomieniu informacje na temat podejścia opartego na rachunkowości.

(18) W przypadku gdy jakikolwiek warunek umożliwiający przyjęcie metody granic ostrożnościowych nie jest już spełniany, instytucje powinny powrócić do stosowania podejścia opartego na rachunkowości. Aby zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu, instytucje nie powinny zbyt często zamieniać tych dwóch metod.

(19) Z perspektywy ryzyka operacyjnego produkty lub usługi reasekuracyjne nie różnią się koncepcyjnie od produktów lub usług finansowych, których przychody i koszty wynikające z ich dystrybucji uwzględnia się we wskaźniku biznesowym, zazwyczaj w ramach przychodów z tytułu opłat i prowizji lub kosztów z tytułu opłat i prowizji. W związku z tym instytucja nie powinna wyłączać z obliczania wskaźnika biznesowego wszystkich dochodów i kosztów wynikających ze sprzedaży lub dystrybucji produktów lub usług ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych.

(20) Niektóre skutki finansowe związane z aktywami będącymi przedmiotem leasingu lub wynikające ze zdarzeń ryzyka operacyjnego lub opłat outsourcingowych za świadczenie usług finansowych można, w szczególnych przypadkach, rozliczać w ramach następujących pozycji wymienionych w art. 314 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: koszty administracyjne, w tym koszty personelu, o których mowa w art. 314 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, amortyzacja aktywów rzeczowych, amortyzacja wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 314 ust. 7 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz utrata wartości lub odwrócenie utraty wartości, o których mowa w art. 314 ust. 7 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W takich przypadkach instytucje nie powinny wyłączać tych skutków finansowych z obliczania wskaźnika biznesowego.

(21) W przypadku przejęć, połączeń lub zbycia uwzględnienie okresu trzech lat obrachunkowych na podstawie sprawozdania finansowego do celów obliczenia wskaźnika biznesowego może prowadzić do potencjalnej rozbieżności między wymogami kapitałowymi z tytułu ryzyka operacyjnego a efektywnym profilem ryzyka danej instytucji. Konieczne jest zatem ustanowienie metody określania korekty wskaźnika biznesowego w przypadku połączeń, przejęć lub zbycia oraz warunków udzielania zezwolenia na wyłączenie ze wskaźnika biznesowego kwot dotyczących zbytych podmiotów lub rodzajów działalności, co zapewni lepsze dostosowanie wymogów kapitałowych instytucji do efektywnego profilu ryzyka instytucji.

(22) Wskaźnik biznesowy jest wskaźnikiem zastępczym ryzyka operacyjnego opartym na sprawozdaniu finansowym. Instytucje powinny zatem co do zasady opierać swoje korekty po połączeniach lub przejęciach na zbadanym sprawozdaniu finansowym podmiotów lub rodzajów działalności będących przedmiotem połączenia lub przejęcia. Instytucje mogą jednak napotkać trudności w wyszukiwaniu historycznych serii dokładnych danych związanych z podmiotami lub rodzajami działalności będącymi przedmiotem połączenia lub przejęcia w okresie trzech lat obrachunkowych, które należy uwzględnić w celu odzwierciedlenia operacji. Instytucje powinny zatem mieć możliwość korzystania z alternatywnych wariantów obliczeniowych, w przypadku gdy dane historyczne dotyczące podmiotu lub rodzaju działalności będących przedmiotem przejęcia lub połączenia nie są dostępne lub dokładne, aby objąć cały okres, który jest istotny dla obliczenia ich wskaźnika biznesowego. Te alternatywne metody obliczeniowe powinny być wystarczająco ostrożne.

(23) Zbycie przedsiębiorstwa lub podmiotu nie zawsze może oznaczać, że ryzyko operacyjne związane ze zbytym podmiotem lub rodzajem działalności jest w pełni przenoszone na podmiot przejmujący. Warunki zbycia mogą przewidywać mechanizm zabezpieczenia w przypadku nowych zobowiązań lub strat wynikających ze zdarzeń ryzyka operacyjnego, które miały miejsce przed zbyciem. W związku z tym w przypadku zbycia warunki, na jakich właściwe organy mogą udzielić zezwolenia, o którym mowa w art. 315 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powinny w szczególności zapewniać, aby zbywanego podmiotu lub rodzaju działalności nie uznawano już za istotny dla profilu ryzyka instytucji.

(24) Zgodnie z art. 316 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje o wskaźniku biznesowym, który wynosi co najmniej 750 mln EUR, oprócz składnika wskaźnika biznesowego zestawiają dane dotyczące strat z tytułu ryzyka operacyjnego i obliczają swoje roczne straty z tytułu ryzyka operacyjnego. Międzynarodowe standardy dotyczące ryzyka operacyjnego, w tym standardy Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego, wymagają zaklasyfikowania zdarzeń straty do jednego z siedmiu rodzajów zdarzeń. Aby zapewnić zgodność z tymi standardami, taksonomia ryzyka w zakresie ryzyka operacyjnego, o której mowa w art. 317 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powinna opierać się na tych samych rodzajach zdarzeń.

(25) Aby uzyskać wystarczająco szczegółowy system klasyfikacji, taksonomia ryzyka w zakresie ryzyka operacyjnego powinna również obejmować drugi poziom klasyfikacji w oparciu o najlepsze praktyki branżowe. W związku z tym dane dotyczące zdarzeń straty w taksonomii ryzyka w zakresie ryzyka operacyjnego należy zorganizować w podziale na rodzaje zdarzeń poziomu 1, reprezentujące makrozdarzenia, do których należy przypisać zdarzenie straty, oraz kategorie poziomu 2, w których bardziej szczegółowo wymienia się cechy odpowiednich rodzajów zdarzeń poziomu 1. Aby wspierać harmonizację rejestrowania zdarzeń straty, projekt i opis kategorii poziomu 2 należy opracować zgodnie ze standardami międzynarodowymi i najlepszymi praktykami branżowymi.

(26) Aby zapewnić pełny obraz strat instytucji, strukturę taksonomii ryzyka w zakresie ryzyka operacyjnego w ramach rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 należy zaprojektować w taki sposób, aby wzajemnie się one wykluczały i były zbiorowo wyczerpujące, bez żadnej kategorii rezydualnej.

(27) Chociaż rodzaje zdarzeń poziomu 1 i kategorie poziomu 2 powinny być wyczerpujące w odniesieniu do strat z tytułu ryzyka operacyjnego, niektóre zdarzenia straty można przypisać do dodatkowego opisu oprócz przypisania ich do odpowiedniego rodzaju zdarzenia poziomu 1 i kategorii poziomu 2. Aby wzbogacić rejestrowanie dostępnych informacji na temat zdarzeń straty, instytucje powinny przypisać tym zdarzeniom jeden atrybut lub, w stosownych przypadkach, większą ich liczbę. Ze względu na ich charakter atrybutów nie należy opracowywać w taki sposób, aby wzajemnie się wykluczały i były zbiorowo wyczerpujące. Powinna zatem istnieć możliwość przypisania wielu atrybutów do jednego zdarzenia straty, w tym zdarzeń straty związanych z „zewnętrznymi dostawcami usług ICT" zdefiniowanymi w art. 3 pkt 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 ([2]), którym należy przypisać zarówno atrybuty „ryzyka związanego z ICT", jak i „ryzyka strony trzeciej".

(28) Aby odpowiednio opisać straty poniesione przez instytucję, w zbiorze danych dotyczących strat instytucje powinny rejestrować wyłącznie straty, które są istotne dla obliczenia rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego. W zbiorze danych dotyczących strat instytucje nie powinny jednak uwzględniać strat, które są odzyskiwane w ciągu pięciu dni roboczych, ponieważ straty te uznaje się za szybko odzyskane.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

(29) Taksonomia strat z tytułu ryzyka operacyjnego powinna umożliwiać skuteczny nadzór nad ryzykiem operacyjnym i powinna być proporcjonalna w momencie pierwszego zastosowania. Z tego powodu dane historyczne dotyczące kategorii poziomu 2 oraz atrybutów należy przekazywać w oparciu o zasadę dołożenia wszelkich starań lub na zasadzie dobrowolności co najmniej za cały rok 2025. Z drugiej strony, ponieważ kategorie poziomu 1 pozostają niezmienione w porównaniu z istniejącymi ramami, instytucje powinny przekazywać dane historyczne co najmniej za lata od dnia 1 stycznia 2016 r.

(30) W wyniku połączeń lub przejęć instytucja może być zobowiązana do obliczania rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego ze względu na zwiększoną wielkość wskaźnika biznesowego. Ponadto wyzwania wynikające z integracji połączonych lub przejętych podmiotów mogą wymagać od instytucji obliczania strat z tytułu ryzyka operacyjnego, co mogłoby być nadmiernie uciążliwe. Instytucjom należy zatem zapewnić wystarczająco dużo czasu na spełnienie wymogu obliczania rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego.

(31) Instytucje mogą zgłaszać wskaźnik biznesowy równy co najmniej 750 mln EUR jedynie tymczasowo ze względu na okoliczności przejściowe. W związku z tym obliczanie rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego przez te instytucje byłoby nadmiernie uciążliwe, jeśli przekroczenie progu byłoby jedynie tymczasowym wyjątkiem w określonych ramach czasowych.

(32) W szczególnych okolicznościach można tworzyć instytucje pomostowe w celu zarządzania restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją instytucji. Biorąc pod uwagę specyfikę instytucji pomostowych i ich tymczasowy charakter, obliczanie rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego byłoby dla tych instytucji nadmiernie uciążliwe. Z tego powodu należy je zwolnić z tego wymogu.

(33) Podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem przejęcia lub połączenia mogą rejestrować straty z wykorzystaniem taksonomii ryzyka, która różni się od taksonomii instytucji dokonującej zgłoszenia. Aby zapewnić porównywalność i spójność danych, instytucja dokonująca zgłoszenia powinna przeklasyfikować straty podmiotów będących przedmiotem przejęcia lub połączenia, stosując taksonomię ryzyka, o której mowa w art. 317 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(34) Straty podmiotów lub rodzajów działalności będących przedmiotem przejęcia lub połączenia można wyrazić w walucie innej niż waluta instytucji dokonującej zgłoszenia. Instytucje powinny zatem uwzględnić te straty w stratach instytucji dokonującej zgłoszenia, stosując, dla każdego dziesięcioletniego przedziału czasowego, kurs wymiany zastosowany na koniec danego roku.

(35) Podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia mogą nie rejestrować strat lub mogą rejestrować straty przy użyciu taksonomii ryzyka innej niż ta, o której mowa w art. 317 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ponieważ te podmioty lub rodzaje działalności nie są zobowiązane na mocy mającego zastosowanie prawa do tworzenia zbioru danych dotyczących strat zgodnie z art. 317 ust. 2 tego rozporządzenia. Istnieje również możliwość, że podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia nie były objęte zakresem art. 317 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do każdego z dziesięciu lat poprzedzających przejęcie lub połączenie. W takich przypadkach instytucje powinny obliczać roczną stratę z tytułu ryzyka operacyjnego, wykorzystując zgłoszone straty, w odniesieniu do których dane są dostępne, korygując wynik dla wskaźnika pokrycia lub zgłoszonych strat w porównaniu z całą instytucją.

(36) Przepisy niniejszego rozporządzenia są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ wszystkie określają kluczowe aspekty wymogów dotyczących ryzyka operacyjnego. Aby zapewnić spójność między tymi przepisami, ułatwić dostęp użytkownikom końcowym oraz umożliwić instytucjom stosowanie tych przepisów w spójny sposób, przepisy te należy ująć w jednym rozporządzeniu.

(37) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

(38) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ([3]),

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

SKŁADNIKI WSKAŹNIKA BIZNESOWEGO, ELEMENTY, KTÓRE NALEŻY WYŁĄCZYĆ Z TEGO WSKAŹNIKA, ORAZ KOREKTY TEGO WSKAŹNIKA

TYTUŁ I

SKŁADNIKI WSKAŹNIKA BIZNESOWEGO

ROZDZIAŁ 1

Składnik dotyczący odsetek, leasingu i dywidendy

Artykuł 1

Przychody odsetkowe

Instytucje obliczają przychody odsetkowe, o których mowa w art. 314 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako sumę następujących pozycji:

a) przychody odsetkowe z aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu;

b) przychody odsetkowe z aktywów finansowych nieprzeznaczonych do obrotu wycenianych obowiązkowo w wartości godziwej przez wynik finansowy;

c) przychody odsetkowe z aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy;

d) przychody odsetkowe z aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez inne całkowite dochody;

e) przychody odsetkowe z aktywów finansowych wycenianych według zamortyzowanego kosztu;

f) przychody odsetkowe z tytułu rachunkowości zabezpieczeń – instrumenty pochodne na ryzyko stopy procentowej;

g) przychody odsetkowe z innych aktywów;

h) przychody odsetkowe z tytułu zobowiązań;

i) przychody z leasingu operacyjnego, w tym przychody z tytułu czynszów z nieruchomości inwestycyjnych;

j) przychody ze zmian wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnych, które generują czynsze i są wyceniane według modelu wartości godziwej;

k) zyski z aktywów będących przedmiotem leasingu, w tym zyski ze zmian leasingu.

Artykuł 2

Koszty odsetkowe

Instytucje obliczają koszty odsetkowe, o których mowa w art. 314 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako sumę następujących pozycji:

a) koszty odsetkowe z tytułu zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu;

b) koszty odsetkowe z tytułu zobowiązań finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy;

c) koszty odsetkowe z tytułu zobowiązań finansowych wycenianych według zamortyzowanego kosztu;

d) koszty odsetkowe z tytułu rachunkowości zabezpieczeń – instrumenty pochodne na ryzyko stopy procentowej;

e) koszty odsetkowe z tytułu innych zobowiązań;

f) koszty odsetkowe z tytułu aktywów;

g) koszty leasingu operacyjnego, w tym bezpośrednie koszty operacyjne z tytułu nieruchomości inwestycyjnych generujących czynsz;

h) koszty wynikające ze zmian wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnych, które generują czynsze i są wyceniane według modelu wartości godziwej;

i) straty z tytułu aktywów będących przedmiotem leasingu operacyjnego;

j) amortyzacja i utrata wartości lub odwrócenie utraty wartości aktywów będących przedmiotem leasingu operacyjnego, których przychody lub koszty uwzględnia się przy obliczaniu składnika dotyczącego odsetek.

Pozycje, o których mowa w akapicie pierwszym, nie mogą zawierać żadnych kosztów wynikających ze zdarzeń ryzyka operacyjnego. Zamiast tego instytucje włączają te koszty do pozycji, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. d) pkt (i).

Artykuł 3

Składnik dotyczący aktywów

Instytucje obliczają składnik dotyczący aktywów, o którym mowa w art. 314 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako sumę następujących pozycji:

a) wartość bilansowa brutto sald gotówkowych w bankach centralnych i innych depozytów płatnych na żądanie;

b) wartość bilansowa brutto dłużnych papierów wartościowych;

c) wartość bilansowa brutto kredytów i zaliczek;

d) wartość godziwa instrumentów pochodnych zaklasyfikowanych jako aktywa finansowe na dzień odniesienia do celów obliczenia składnika dotyczącego aktywów, o ile przepływy z takich instrumentów pochodnych ujęto w ciągu roku obrachunkowego w składniku dotyczącym odsetek;

e) wartość bilansowa aktywów rzeczowych oraz wartości niematerialnych i prawnych będących przedmiotem leasingu.

Do celów lit. d) instytucje uwzględniają zarówno zabezpieczenia ekonomiczne i zabezpieczenia pozycji przeznaczonych do obrotu, jak i rachunkowość zabezpieczeń.

Artykuł 4

Składnik dotyczący dywidendy

Składnik dotyczący dywidendy, o którym mowa w art. 314 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmuje przychody z tytułu dywidendy zarówno z instrumentów kapitałowych, jak i z inwestycji.

ROZDZIAŁ 2

Składnik dotyczący usług

Artykuł 5

Pozostałe przychody operacyjne

Instytucje obliczają pozostałe przychody operacyjne, o których mowa w art. 314 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako sumę następujących pozycji, z wyjątkiem odzyskanych kwot kosztów administracyjnych:

a) przychody ze zmian wartości godziwej aktywów rzeczowych wycenianych według modelu wartości godziwej, z wyjątkiem przychodów ze zmian wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnych, które generują czynsze i są wyceniane według modelu wartości godziwej;

b) przychody z pozostałych przychodów, które nie są związane z leasingiem;

c) zysk z tytułu aktywów trwałych i grup do zbycia sklasyfikowanych jako przeznaczone do sprzedaży i niekwalifikujących się jako działalność zaniechana.

Artykuł 6

Pozostałe koszty operacyjne

1. Instytucje obliczają pozostałe koszty operacyjne, o których mowa w art. 314 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako sumę następujących pozycji:

a) koszty wynikające ze zmian wartości godziwej aktywów rzeczowych wycenianych według modelu wartości godziwej, z wyjątkiem kosztów wynikających ze zmian wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnych, które generują czynsze i są wyceniane według modelu wartości godziwej;

b) koszty z tytułu pozostałych kosztów, które nie wynikają ze zdarzeń ryzyka operacyjnego i nie są związane z aktywami będącymi przedmiotem leasingu;

c) straty z tytułu aktywów trwałych i grup do zbycia sklasyfikowanych jako przeznaczone do sprzedaży i niekwalifikujących się jako działalność zaniechana;

d) straty, koszty, rezerwy i inne skutki finansowe wynikające ze zdarzeń ryzyka operacyjnego ujętych w dowolnej pozycji rachunku zysków i strat, w tym straty, koszty, rezerwy i inne skutki finansowe ujęte w następujących pozycjach:

   (i) koszty odsetkowe;

   (ii) pozostałe koszty operacyjne;

   (iii) koszty personelu;

   (iv) pozostałe koszty administracyjne;

   (v) amortyzacja;

   (vi) rezerwy lub (-) odwrócenie rezerw;

   (vii) utrata wartości lub (-) odwrócenie utraty wartości.

2. Do celów ust. 1 lit. d) straty, koszty, rezerwy i inne skutki finansowe wynikające ze zdarzeń ryzyka operacyjnego:

a) pomniejsza się o powiązane płatności otrzymane z innego tytułu niż zakupione polisy ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne;

b) nie są pomniejszane o wszelkie powiązane płatności otrzymane z tytułu zakupionych polis ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych;

c) uwzględniają wyjątkowe straty, które – po uzyskaniu zezwolenia od właściwego organu zgodnie z art. 320 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – mogą zostać wyłączone z obliczania rocznej straty instytucji z tytułu ryzyka operacyjnego.

Artykuł 7

Składnik dotyczący przychodów z tytułu opłat i prowizji

Składnik dotyczący przychodów z tytułu opłat i prowizji, o którym mowa w art. 314 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmuje przychody z działalności pomocniczej w stosunku do usług finansowych, w tym przychody z działalności informatycznej niezbędnej do wykonania usługi finansowej. Instytucje obliczają przychody z tytułu opłat i prowizji jako sumę następujących pozycji:

a) przychody z tytułu opłat i prowizji od papierów wartościowych;

b) przychody z tytułu opłat i prowizji od finansowania przedsiębiorstw;

c) przychody z tytułu opłat i prowizji od doradztwa świadczonego za opłatą;

d) przychody z tytułu opłat i prowizji od rozliczeń i rozrachunków;

e) przychody z tytułu opłat i prowizji od zarządzania aktywami;

f) przychody z tytułu opłat i prowizji od powiernictwa;

g) przychody z tytułu opłat i prowizji od centralnych usług administracyjnych w zakresie zbiorowego inwestowania;

h) przychody z tytułu opłat i prowizji od transakcji powierniczych;

i) przychody z tytułu opłat i prowizji od usług płatniczych;

j) przychody z tytułu opłat i prowizji od zasobów klienta dystrybuowanych, ale niezarządzanych;

k) przychody z tytułu opłat i prowizji od instrumentów finansowych będących wynikiem sekurytyzacji;

l) przychody z tytułu opłat i prowizji od działalności w zakresie obsługi zadłużenia;

m) przychody z tytułu opłat i prowizji od udzielonych zobowiązań do udzielenia kredytu;

n) przychody z tytułu opłat i prowizji od udzielonych gwarancji finansowych;

o) przychody z tytułu opłat i prowizji od udzielonych kredytów;

p) przychody z tytułu opłat i prowizji za wymianę walut;

q) przychody z tytułu opłat i prowizji od towarów;

r) pozostałe przychody z tytułu opłat i prowizji.

Artykuł 8

Składnik dotyczący kosztów z tytułu opłat i prowizji

Składnik dotyczący kosztów z tytułu opłat i prowizji, o którym mowa w art. 314 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmuje koszty działalności pomocniczej w stosunku do usług finansowych, w tym koszty działalności informatycznej niezbędnej do wykonania usługi finansowej. Instytucje obliczają koszty z tytułu opłat i prowizji jako sumę następujących pozycji:

a) koszty z tytułu opłat i prowizji od papierów wartościowych;

b) koszty z tytułu opłat i prowizji od rozliczeń i rozrachunków;

c) koszty z tytułu opłat i prowizji od zarządzania aktywami;

d) koszty z tytułu opłat i prowizji od powiernictwa;

e) koszty z tytułu opłat i prowizji od usług płatniczych;

f) koszty z tytułu opłat i prowizji od działalności w zakresie obsługi zadłużenia;

g) koszty z tytułu opłat i prowizji od otrzymanych zobowiązań do udzielenia kredytu;

h) koszty z tytułu opłat i prowizji od otrzymanych gwarancji finansowych;

i) koszty z tytułu opłat i prowizji za dystrybucję produktów przez podmioty zewnętrzne;

j) koszty z tytułu opłat i prowizji za wymianę walut;

k) pozostałe koszty z tytułu opłat i prowizji.

ROZDZIAŁ 3

Składnik finansowy

Artykuł 9

Obliczanie składnika finansowego

Przy obliczaniu składnika finansowego, o którym mowa w art. 314 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje stosują jedną z następujących metod:

a) „podejście oparte na rachunkowości", na podstawie którego obliczają składnik finansowy zgodnie z art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia w oparciu o mające zastosowanie standardy rachunkowości;

b) „metodę granic ostrożnościowych", na podstawie której obliczają składnik finansowy zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia w oparciu o granice ostrożnościowe określone w części trzeciej tytuł I rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

   (i) niektóre rodzaje przeprowadzonych operacji lub przyjętych wyborów w zakresie rachunkowości, w tym zabezpieczenie ekonomiczne wartości godziwej przez wynik finansowy lub rozdzielenie instrumentów pochodnych wbudowanych w zasadnicze hybrydowe instrumenty finansowe lub instrumenty finansowe będące wynikiem sekurytyzacji, skutkują nieuzasadnionym zwiększeniem składnika finansowego w przypadku stosowania podejścia opartego na rachunkowości;

   (ii) instytucja dysponuje zasadami, procedurami, systemami i mechanizmami kontroli umożliwiającymi:

      1) określenie zysków i strat z tytułu instrumentów zabezpieczanych i powiązanych zabezpieczeń, łącząc te powiązane zabezpieczenia z zabezpieczanym ryzykiem;

2) prawidłowe obliczenie zysków i strat ostrożnościowego portfela handlowego i ostrożnościowego portfela bankowego;

(iii) wewnętrzne zasady, procedury, systemy i mechanizmy kontroli umożliwiają dokumentowanie powiązania zabezpieczającego i jego zmian w czasie w oparciu o cele i wybory w zakresie zarządzania ryzykiem;

(iv) korekty składnika finansowego ograniczają się do kwoty zysków i strat związanych z ryzykami skutecznie objętymi zabezpieczeniem oraz w istotny sposób kompensują wynik finansowy brutto pozycji zabezpieczanych.

Sekcja 1

Obliczanie składnika finansowego zgodnie z podejściem opartym na rachunkowości

Artykuł 10

Składnik dotyczący portfela handlowego

Obliczając składnik finansowy zgodnie z podejściem opartym na rachunkowości, instytucje obliczają składnik dotyczący portfela handlowego, o którym mowa w art. 314 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako sumę następujących pozycji:

a) zyski lub (-) straty z tytułu aktywów i zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu, netto;

b) zyski lub (-) straty z tytułu rachunkowości zabezpieczeń, netto, w przypadku gdy rachunkowość zabezpieczeń stosuje się do zabezpieczenia aktywów i zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu;

c) różnice kursowe [zysk lub (-) strata], netto, jeżeli różnice te wynikają z aktywów i zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu.

Artykuł 11

Składnik dotyczący portfela bankowego

Obliczając składnik finansowy zgodnie z podejściem opartym na rachunkowości, instytucje obliczają składnik dotyczący portfela bankowego, o którym mowa w art. 314 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako sumę następujących pozycji:

a) zyski lub (-) straty z tytułu zaprzestania ujmowania aktywów i zobowiązań finansowych niewycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy, netto;

b) zyski lub (-) straty z tytułu aktywów finansowych nieprzeznaczonych do obrotu wycenianych obowiązkowo według wartości godziwej przez wynik finansowy;

c) zyski lub (-) straty z tytułu aktywów i zobowiązań finansowych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy, netto;

d) zyski lub (-) straty z tytułu rachunkowości zabezpieczeń, netto, w przypadku gdy rachunkowość zabezpieczeń stosuje się do zabezpieczenia aktywów i zobowiązań finansowych innych niż przeznaczone do obrotu;

e) różnice kursowe [zysk lub (-) strata], netto, jeżeli różnice te wynikają z aktywów i zobowiązań finansowych innych niż przeznaczone do obrotu.

Sekcja 2

Obliczanie składnika finansowego zgodnie z metodą granic ostrożnościowych

Artykuł 12

Metoda granic ostrożnościowych

1. Stosując metodę granic ostrożnościowych do obliczania składnika finansowego, instytucje korygują pozycje, o których mowa w art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z częścią trzecią tytuł I rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Instytucje stosują metodę granic ostrożnościowych zgodnie ze swoimi strategiami, zasadami, procedurami, systemami i mechanizmami kontroli, jak określono w części trzeciej tytuł I rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. Instytucje mogą stosować metodę granic ostrożnościowych w połączeniu z podejściem opartym na rachunkowości.

Do celów akapitu pierwszego instytucje mogą stosować metodę granic ostrożnościowych do niektórych podmiotów w ramach tej samej grupy lub do niektórych rodzajów operacji. W takim przypadku instytucje wykazują, że wyboru zakresu metody granic ostrożnościowych nie dokonuje się w celu skorzystania z arbitrażu regulacyjnego. Instytucje stosują podejście oparte na rachunkowości do pozostałej części bilansu. Instytucje powiadamiają właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach zakresu metody granic ostrożnościowych zgodnie z art. 13.

4. Instytucje stosują metodę granic ostrożnościowych w odniesieniu do wszystkich trzech lat obrachunkowych przewidzianych do celów obliczenia składnika finansowego.

5. W przypadku gdy instytucje stosują metodę granic ostrożnościowych, właściwe organy sprawdzają, czy spełniono warunki, o których mowa w art. 9 lit. b).

Artykuł 13

Procedura powiadamiania o stosowaniu metody granic ostrożnościowych

1. Instytucje powiadamiają swój właściwy organ o zamiarze stosowania metody granic ostrożnościowych co najmniej 90 dni przed rozpoczęciem stosowania tej metody.

2. Powiadomienie o zamiarze stosowania metody granic ostrożnościowych zawiera następujące informacje:

a) potwierdzenie, że organ zarządzający lub wyznaczony przez niego komitet wewnętrzny zatwierdził stosowanie metody granic ostrożnościowych, oraz datę tego zatwierdzenia;

b) datę, od której stosowana będzie metoda granic ostrożnościowych;

c) opis rodzajów prowadzonych operacji lub przyjętych wyborów w zakresie rachunkowości, które powodują nieuzasadnione zwiększenie składnika finansowego, oraz oczekiwań instytucji dotyczących ich rozwoju;

d) opis portfeli objętych składnikiem dotyczącym portfela handlowego i składnikiem dotyczącym portfela bankowego, na które ma wpływ nieuzasadnione zwiększenie;

e) wartość tych portfeli, o których mowa w lit. d), na dzień odniesienia powiadomienia, wyrażoną jako:

   (i) wartość nominalna w przypadku instrumentów pochodnych;

   (ii) wartość nominalna w przypadku instrumentów dłużnych;

   (iii) wartość rynkowa w przypadku akcji i przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania;

f) w przypadku gdy powiadomienie przedkłada podmiot konsolidujący – wkład każdej jednostki zależnej w portfele, o których mowa w lit. d) i e);

g) opis korekt pozycji, o których mowa w art. 10 i 11, wynikających z zastosowania metody granic ostrożnościowych;

h) analizę wpływu stosowania metody granic ostrożnościowych, według stanu na ostatni dzień sprawozdawczy, w porównaniu z podejściem opartym na rachunkowości, na:

(i) składnik dotyczący portfela handlowego;

(ii) składnik dotyczący portfela bankowego;

(iii) składnik finansowy;

(iv) wskaźnik biznesowy;

(v) wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka operacyjnego;

i) w przypadku gdy instytucje stosują metodę granic ostrożnościowych w połączeniu z podejściem opartym na rachunkowości zgodnie z art. 12 ust. 3:

(i) opis rodzajów operacji, do których stosuje się podejście oparte na rachunkowości;

(ii) analizę wpływu stosowania podejścia opartego na rachunkowości, według stanu na ostatni dzień sprawozdawczy, w porównaniu z metodą granic ostrożnościowych, na:

1) składnik dotyczący portfela handlowego;

2) składnik dotyczący portfela bankowego;

3) składnik finansowy;

4) wskaźnik biznesowy;

5) wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka operacyjnego;

j) opis zasad, procedur, systemów i mechanizmów kontroli, o których mowa w art. 9 lit. b) pkt (ii);

k) sprawozdanie z niezależnego przeglądu przeprowadzonego przez niezależną komórkę instytucji ds. kontroli ryzyka, lub z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego, dotyczące spełnienia warunków, o których mowa w art. 9 lit. b).

3. Bieg 90-dniowego okresu, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna się dopiero po skompletowaniu informacji i dokumentacji, o których mowa w ust. 2.

4. Instytucje aktualizują następującą dokumentację i przekazują ją swojemu właściwemu organowi:

a) co najmniej raz w roku dokumentację, o której mowa w ust. 2 lit. c)–i) oraz k);

b) dokumentację, o której mowa w ust. 2 lit. j), ale wyłącznie w przypadku, gdy w okresie stosowania metody granic ostrożnościowych nastąpiły zmiany.

Do celów lit. a) instytucje przekazują swojemu właściwemu organowi dokumentację, o której mowa w ust. 2 lit. h) oraz i), na dzień odniesienia dla aktualizacji obliczenia wskaźnika biznesowego.

Artykuł 14

Powrót do stosowania podejścia opartego na rachunkowości

1. Instytucje powracają do stosowania podejścia opartego na rachunkowości, jeżeli którykolwiek z warunków określonych w art. 9 lit. b) nie jest już spełniany.

2. Instytucje, które powróciły do stosowania podejścia opartego na rachunkowości, stosują to podejście względem wszystkich trzech lat obrachunkowych przewidzianych do celów obliczenia składnika finansowego.

3. Instytucje, które powróciły do stosowania podejścia opartego na rachunkowości, nie stosują ponownie metody granic ostrożnościowych w ciągu kolejnych trzech lat obrachunkowych.

Artykuł 15

Procedura powiadamiania o powrocie do stosowania podejścia opartego na rachunkowości

1. Instytucje powiadamiają właściwe organy o powrocie do stosowania podejścia opartego na rachunkowości co najmniej 90 dni przed takim powrotem.

2. Powiadomienie o powrocie do stosowania podejścia opartego na rachunkowości zawiera:

a) potwierdzenie, że organ zarządzający lub wyznaczony przez niego komitet wewnętrzny zatwierdził powrót do stosowania podejścia opartego na rachunkowości, oraz datę tego zatwierdzenia;

b) datę, od której stosowane będzie podejście oparte na rachunkowości;

c) informacje na temat warunków, o których mowa w art. 9 lit. b), które nie są już spełniane;

d) analizę wpływu powrotu do stosowania podejścia opartego na rachunkowości, według stanu na ostatni dzień sprawozdawczy, w porównaniu z metodą granic ostrożnościowych, na:

   (i) składnik dotyczący portfela handlowego;

   (ii) składnik dotyczący portfela bankowego;

   (iii) składnik finansowy;

   (iv) wskaźnik biznesowy;

   (v) wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka operacyjnego;

e) sprawozdanie z niezależnego przeglądu przeprowadzonego przez niezależną komórkę instytucji ds. kontroli ryzyka, lub z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego, w odniesieniu do lit. c) i d).

TYTUŁ II

ELEMENTY, KTÓRE NALEŻY WYŁĄCZYĆ ZE WSKAŹNIKA BIZNESOWEGO

Artykuł 16

Zakres wyłączeń ze wskaźnika biznesowego

1. Do celów art. 314 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje nie wyłączają z obliczania wskaźnika biznesowego przychodów i kosztów wynikających z dystrybucji produktów lub usług ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych.

2. Do celów art. 314 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje nie wyłączają z obliczania wskaźnika biznesowego następujących pozycji, jeżeli są one ujmowane jako koszty administracyjne:

a) opłaty outsourcingowe za świadczenie usług finansowych;

b) koszty leasingu;

c) koszty administracyjne, w tym koszty personelu, wynikające ze zdarzeń ryzyka operacyjnego.

3. Do celów art. 314 ust. 7 lit. f) oraz i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje nie wyłączają z obliczania wskaźnika biznesowego następujących pozycji, jeżeli są one związane z aktywami będącymi przedmiotem leasingu lub wynikają ze zdarzeń ryzyka operacyjnego:

a) amortyzacja aktywów rzeczowych;

b) amortyzacja wartości niematerialnych i prawnych;

c) utrata wartości lub odwrócenie utraty wartości.

TYTUŁ III

KOREKTY WSKAŹNIKA BIZNESOWEGO

Artykuł 17

Obliczanie korekt wskaźnika biznesowego w przypadku połączeń i przejęć

1. Obliczając swój wskaźnik biznesowy, instytucje uwzględniają pozycje podmiotów lub rodzajów działalności będących przedmiotem przejęcia lub połączenia na podstawie historycznych zbadanych sprawozdań finansowych. W przypadku przejęcia rodzajów działalności, w odniesieniu do których nie sporządzono w przeszłości specjalnych sprawozdań finansowych, instytucje opierają obliczenia na historycznych informacjach finansowych, które wykorzystano do ostatecznej wyceny przejętego rodzaju działalności.

2. Instytucje, które mogą udowodnić, że historyczne zbadane sprawozdania finansowe lub historyczne informacje finansowe dotyczące rodzaju działalności lub podmiotu będącego przedmiotem przejęcia lub połączenia nie są dostępne lub dokładne, uwzględniają podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem przejęcia lub połączenia przy obliczaniu swojego wskaźnika biznesowego, stosując wskaźnik biznesowy instytucji pomnożony przez współczynnik połączeń i przejęć, który oblicza się zgodnie z następującym wzorem oraz na podstawie ostatnich dostępnych i dokładnych informacji finansowych dotyczących tego podmiotu lub rodzaju działalności, w tym bieżącego okresu budżetowego w ujęciu rocznym:

$$\textit{Współczynnik połączeń i przejęć} = \frac{\textit{przychody operacyjne netto instytucji} + \textit{przychody operacyjne netto podmiotu/rodzaju działalności}}{\textit{przychody operacyjne netto instytucji}}$$

gdzie *przychody operacyjne netto (NOI)* oblicza się zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/3117 ([4]) (FINREP F02.00_r355_c010).

3. Jeżeli podejście oparte na współczynniku połączeń i przejęć nie jest wykonalne ze względu na brak danych, instytucje uwzględniają podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem przejęcia lub połączenia przy obliczaniu swojego wskaźnika biznesowego z wykorzystaniem prognoz finansowych dotyczących tego podmiotu lub rodzaju działalności w oparciu o informacje, które wykorzystano do ostatecznej wyceny.

4. Instytucje wykorzystują swoje zbadane sprawozdania finansowe do obliczania wskaźnika biznesowego zamiast podejścia, o którym mowa w ust. 2, gdy tylko podmiot lub rodzaj działalności będący przedmiotem przejęcia lub połączenia zostanie w pełni uwzględniony w sprawozdaniach finansowych instytucji.

5. Instytucje stosują również wszelkie korekty wskaźnika biznesowego zgodnie z ust. 1–4 na poziomie swojej jednostki dominującej, jeżeli taka jednostka dominująca podlega rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia.

6. Instytucje powiadamiają swój właściwy organ o planie uwzględnienia w obliczeniach wskaźnika biznesowego podmiotów lub rodzajów działalności, które mają być przedmiotem przejęcia lub połączenia, zgodnie z metodami, o których mowa w ust. 1, 2 i 3. Instytucje przekazują to powiadomienie niezwłocznie, a najpóźniej w momencie włączenia, zgodnie z art. 315 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, podmiotów lub rodzajów działalności, które mają być przedmiotem przejęcia lub połączenia, oraz przedstawiają wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego obliczone zgodnie z ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3117 z dnia 29 listopada 2024 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do sprawozdań nadzorczych instytucji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/451 (Dz.U. L, 2024/3117, 27.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/3117/oj).

Artykuł 18

Terminy korekt wskaźnika biznesowego w następstwie połączeń i przejęć

Instytucje uwzględniają korekty, o których mowa w art. 17, w pierwszym mającym zastosowanie dniu przekazania informacji na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/3117 następującym po dniu, w którym połączenie lub przejęcie staje się skuteczne.

Artykuł 19

Procedura udzielania zezwolenia na wyłączenie ze wskaźnika biznesowego kwot dotyczących zbytych podmiotów lub rodzajów działalności

1. Właściwe organy mogą udzielić instytucjom zezwolenia, o którym mowa w art. 315 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po przeanalizowaniu profilu ryzyka operacyjnego następujących pozycji:

a) wkład zbytych podmiotów lub rodzajów działalności w straty z tytułu ryzyka operacyjnego instytucji w ciągu ostatnich co najmniej pięciu lat obrachunkowych;

b) wszelkie ustalenia umowne, na mocy których instytucja lub jakikolwiek inny podmiot w jej grupie zobowiązuje się do zapewnienia nabywcy zbywanych podmiotów lub rodzajów działalności rekompensaty lub odszkodowania z tytułu przyszłych strat lub zobowiązań wynikających ze zdarzeń ryzyka operacyjnego, które miały miejsce przed zbyciem;

c) wpływ zbycia podmiotów lub rodzajów działalności na strukturę zarządzania ryzykiem operacyjnym instytucji, który osłabiłby jej zdolność do identyfikacji, pomiaru i ograniczania ryzyka operacyjnego, w tym zmiany w systemach informatycznych, transfer zasobów i wszelkie inne istotne aspekty restrukturyzacji.

2. Instytucje ubiegające się o zezwolenie, o którym mowa w art. 315 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przedkładają swojemu właściwemu organowi następujące informacje:

a) opis zbycia podmiotów lub rodzajów działalności, jego uzasadnienie i daty wdrożenia;

b) ilościową analizę wpływu zbycia podmiotów lub rodzajów działalności na wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka operacyjnego oraz wszelkie dowody potwierdzające, w tym zbadane sprawozdania finansowe i sprawozdania finansowe pro forma sporządzone przez niezależnego audytora;

c) szczegółowe informacje na temat strat z tytułu ryzyka operacyjnego, w ciągu ostatnich dziesięciu lat obrachunkowych, związanych ze zbytym podmiotem lub rodzajem działalności, jeżeli są dostępne;

d) warunki zbycia podmiotów lub rodzajów działalności, w tym wszelkie umowy dodatkowe, oraz analizę prawną dotyczącą zobowiązań, które mogą powstać w wyniku zdarzeń mających miejsce przed zbyciem;

e) potwierdzenie, że organ zarządzający zatwierdził zbycie podmiotów lub rodzajów działalności, oraz datę tego zatwierdzenia;

f) analizę wpływu zbycia podmiotów lub rodzajów działalności na strukturę zarządzania ryzykiem operacyjnym instytucji;

g) wszelkie dodatkowe dokumenty lub informacje potwierdzające, że zbywanego podmiotu lub rodzaju działalności nie uznaje się już za istotny dla profilu ryzyka instytucji.

3. Instytucje przedkładają pełny wniosek o zezwolenie, o którym mowa w art. 315 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, odpowiedniemu właściwemu organowi co najmniej 90 dni przed planowaną datą korekty wskaźnika biznesowego.

4. Dany właściwy organ odpowiada na wniosek o zezwolenie, o którym mowa w art. 315 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na piśmie w terminie 90 dni od otrzymania kompletnej dokumentacji uzupełniającej ten wniosek.

Artykuł 20

Procedura udzielania zezwolenia na wyłączenie ze wskaźnika biznesowego kwot dotyczących zbytych podmiotów lub rodzajów działalności, w przypadku których wpływ zbycia jest niski

1. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2, uznaje się, że udzielono zezwolenia, o którym mowa w art. 315 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełnione są oba poniższe warunki:

a) suma przychodów operacyjnych netto (NOI) zbytych podmiotów lub rodzajów działalności w ciągu roku obrachunkowego stanowi nie więcej niż 5 % NOI instytucji zbywającej w tym samym roku obrachunkowym;

b) właściwy organ nie sprzeciwi się wnioskowi na piśmie w terminie 90 dni od otrzymania kompletnej dokumentacji uzupełniającej wniosek o zezwolenie złożony przez instytucję.

2. Instytucje dokonują obliczenia, o którym mowa w ust. 1 lit. a), według stanu na koniec poprzedniego roku obrachunkowego z wykorzystaniem kwoty NOI zbytych podmiotów lub rodzajów działalności oraz instytucji zbywającej.

Artykuł 21

Obliczanie korekty wskaźnika biznesowego w przypadku zbycia

Instytucje, którym udzielono zezwolenia, o którym mowa w art. 19 lub 20, stosownie do przypadku, mogą wyłączyć ze wskaźnika biznesowego kwoty dotyczące zbywanych podmiotów lub rodzajów działalności za ostatnie trzy lata obrachunkowe na podstawie zbadanych sprawozdań finansowych tych podmiotów lub informacji finansowych wykorzystanych do ostatecznej wyceny tych rodzajów działalności.

Artykuł 22

Harmonogram korekt wskaźnika biznesowego w przypadku zbycia

Instytucje, którym udzielono zezwolenia, o którym mowa w art. 19 lub 20, stosownie do przypadku, mogą skorygować swój wskaźnik biznesowy zgodnie z art. 21. Instytucje te zgłaszają zmienione wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka operacyjnego w kolejnym mającym zastosowanie dniu przekazania informacji określonym w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2024/3117.

CZĘŚĆ II

TAKSONOMIA STRAT Z TYTUŁU RYZYKA OPERACYJNEGO, WARUNKI, NA JAKICH OBLICZANIE ROCZNEJ STRATY Z TYTUŁU RYZYKA OPERACYJNEGO MOŻNA UZNAĆ ZA „NADMIERNIE UCIĄŻLIWE", OBLICZANIE ZBIORU DANYCH DOTYCZĄCYCH STRAT ORAZ KOREKTY TEGO ZBIORU DANYCH DOTYCZĄCYCH STRAT

TYTUŁ I

TAKSONOMIA STRAT Z TYTUŁU RYZYKA OPERACYJNEGO

Artykuł 23

Klasyfikacja zdarzeń straty

1. Do celów art. 317 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty do jednego rodzaju zdarzenia poziomu 1 zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia oraz do jednej kategorii poziomu 2 zgodnie z art. 25–31 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli zdarzenie straty odpowiada wielu rodzajom zdarzeń poziomu 1 lub wielu kategoriom poziomu 2, instytucje klasyfikują to zdarzenie do najbardziej istotnego rodzaju zdarzenia poziomu 1 lub do najbardziej istotnej kategorii poziomu 2.

2. Instytucje przypisują do każdego zdarzenia straty wszystkie mające zastosowanie atrybuty zgodnie z art. 32.

3. W zbiorze danych dotyczących strat instytucje nie uwzględniają strat, które są w pełni odzyskiwane w ciągu pięciu dni roboczych. W przypadku częściowego odzyskania instytucje uwzględniają w stracie brutto, o której mowa w art. 318 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jedynie tę część straty, która nie została odzyskana w ciągu pięciu dni roboczych.

4. Za zdarzenia straty wynikające z postępowań sądowych instytucje uznają straty spowodowane wszystkimi sporami i ugodami prawnymi, w tym zarówno obowiązkowymi ugodami sądowymi, jak i pozasądowymi sporami i ugodami.

Artykuł 24

Klasyfikacja poziomu 1

Instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty do jednego z następujących rodzajów zdarzeń poziomu 1:

Klasyfikacja rodzaju zdarzenia poziomu 1	Opis	Numer referencyjny
Oszustwo wewnętrzne	Straty spowodowane działaniami polegającymi na celowej defraudacji lub sprzeniewierzeniu majątku, z wyjątkiem zdarzeń związanych z nierównym traktowaniem lub dyskryminacją pracowników, w które to działania zaangażowany jest co najmniej jeden podmiot wewnętrzny (tj. podmiot mający bezpośredni związek z instytucją lub za który instytucja ponosi solidarną odpowiedzialność), w tym przypadki, w których podmiot wewnętrzny działa w zmowie z podmiotami zewnętrznymi.	1
Oszustwo zewnętrzne	Straty spowodowane działaniami polegającymi na celowej defraudacji lub sprzeniewierzeniu majątku, popełnionymi przez podmiot zewnętrzny bez udziału podmiotu wewnętrznego.	2
Zasady dotyczące zatrudnienia oraz bezpieczeństwo w miejscu pracy	Straty powstałe na skutek działań niezgodnych z przepisami lub porozumieniami dotyczącymi zatrudnienia oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, wynikające z wypłaty odszkodowań z tytułu uszkodzenia ciała lub zdarzeń związanych z nierównym traktowaniem lub dyskryminacją pracowników.	3
Klienci, produkty i normy prowadzenia działalności	Straty inne niż oszustwa, wynikające z niewywiązania się z obowiązków zawodowych wobec konkretnych klientów (w tym wymogów powierniczych i wymogów dotyczących odpowiedniego zachowania) lub związane z normami prowadzenia działalności lub też związane z charakterem bądź strukturą produktu.	4
Szkody w rzeczowych aktywach trwałych	Straty powstałe na skutek straty lub szkody w rzeczowych aktywach trwałych, pracownikach lub podmiotach powiązanych z instytucją, aktywach publicznych lub osobach niepowiązanych, za które instytucja ponosi odpowiedzialność, w wyniku klęsk żywiołowych lub innych zdarzeń, w tym wypadków, umyślnych szkód, wojny, niepokojów społecznych, zamieszek i terroryzmu.	5
Zakłócenie działalności gospodarczej i awarie systemu	Straty powstałe na skutek zakłócenia działalności gospodarczej lub awarii systemu.	6
Wykonanie transakcji, dostawa i zarządzanie procesami	Straty powstałe na skutek nieprawidłowego rozliczenia transakcji lub wadliwego zarządzania procesami lub zarządzania danymi, oraz straty z tytułu stosunków z kontrahentami i sprzedawcami oraz organami regulacyjnymi i podatkowymi.	7

Artykuł 25

Klasyfikacja poziomu 2 w odniesieniu do rodzaju zdarzenia poziomu 1 „oszustwo wewnętrzne”

Instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty sklasyfikowane jako „oszustwo wewnętrzne” zgodnie z art. 24 do jednej z następujących kategorii poziomu 2:

Klasyfikacja poziomu 2 zdarzenia „oszustwo wewnętrzne”	Opis	Numer referencyjny
Łapownictwo i korupcja	Łapownictwo lub korupcja ze strony podmiotu wewnętrznego instytucji.	1.1
Oszustwo wewnętrzne popełnione przeciwko instytucji	Oszustwo popełnione przez podmiot wewnętrzny przeciwko instytucji. Kategoria ta obejmuje kradzież danych lub manipulację danymi oraz nieuczciwe zdarzenia handlowe, w tym dokonywane w drodze wykorzystywania informacji wewnętrznych oraz manipulacji pozycjami, ryzykiem oraz rachunkami zysków i strat.	1.2
Oszustwo wewnętrzne popełnione wobec innych zainteresowanych stron	Oszustwo popełnione przez podmiot wewnętrzny wobec podmiotów zewnętrznych instytucji, w tym klientów i osób trzecich. Kategoria ta obejmuje kradzież danych lub manipulację danymi oraz nieuczciwe zdarzenia handlowe, w tym dokonywane w drodze wykorzystywania informacji wewnętrznych oraz manipulacji pozycjami, ryzykiem oraz rachunkami zysków i strat.	1.3

Artykuł 26

Klasyfikacja poziomu 2 w odniesieniu do rodzaju zdarzenia poziomu 1 „oszustwo zewnętrzne”

Instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty sklasyfikowane jako „oszustwo zewnętrzne” zgodnie z art. 24 do jednej z następujących kategorii poziomu 2:

Klasyfikacja poziomu 2 zdarzenia „oszustwo zewnętrzne”	Opis	Numer referencyjny
Oszustwo popełnione przez klientów instytucji	Nieuczciwe zachowania niezwiązane z kradzieżą danych lub manipulacją danymi, których dopuścił się klient instytucji, również w zmowie z inną osobą.	2.1
Oszustwo niepopełnione przez klientów instytucji	Nieuczciwe zachowania niezwiązane z kradzieżą danych lub manipulacją danymi, których nie dopuścił się klient instytucji, w tym z wykorzystaniem tożsamości innej nieświadomej osoby.	2.2
Kradzież danych oraz manipulacja danymi	Dane skradzione z systemów bankowych lub złośliwe manipulowanie nimi w systemach bankowych za pomocą dowolnych środków, w tym cyberataków. Obejmuje to wszystkie rodzaje danych, np. dane klientów, dane pracowników oraz dane zastrzeżone instytucji.	2.3
Rozbój, włamanie i kradzież rzeczowych aktywów trwałych	Rozbój, włamanie i kradzież rzeczowych aktywów trwałych przez podmiot zewnętrzny.	2.4

Artykuł 27

Klasyfikacja poziomu 2 w odniesieniu do rodzaju zdarzenia poziomu 1 „zasady dotyczące zatrudnienia oraz bezpieczeństwo w miejscu pracy”

Instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty sklasyfikowane jako „zasady dotyczące zatrudnienia oraz bezpieczeństwo w miejscu pracy” zgodnie z art. 24 do jednej z następujących kategorii poziomu 2:

Klasyfikacja poziomu 2 zdarzenia „zasady dotyczące zatrudnienia oraz bezpieczeństwo w miejscu pracy”	Opis	Numer referencyjny
Niewłaściwe zasady dotyczące zatrudnienia	Straty wynikające z naruszenia przepisów prawa pracy lub wymogów regulacyjnych (w tym faktyczne lub domniemane złe traktowanie pracowników, które można powiązać z naruszeniem przepisów, takie jak niesprawiedliwe zwolnienie, molestowanie); nieskutecznych stosunków pracy (w tym działania zbiorowe, takie jak strajki, spory sądowe oraz nieskuteczne zarządzanie relacjami ze związkami zawodowymi/grupami pracowników); sytuacji nierównego traktowania i dyskryminacji pracowników.	3.1
Niewystarczające bezpieczeństwo w miejscu pracy	Straty wynikające z nieefektywnego bezpieczeństwa w miejscu pracy oraz naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w odniesieniu do pracowników.	3.2

Artykuł 28

Klasyfikacja poziomu 2 w odniesieniu do rodzaju zdarzenia poziomu 1 „klienci, produkty i normy prowadzenia działalności”

Instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty sklasyfikowane jako „klienci, produkty i normy prowadzenia działalności” zgodnie z art. 24 do jednej z następujących kategorii poziomu 2:

Klasyfikacja poziomu 2 zdarzenia „klienci, produkty i normy prowadzenia działalności”	Opis	Numer referencyjny
Złe traktowanie klienta/ niewypełnienie obowiązków wobec klienta	Niewłaściwe zachowanie wobec klientów oraz nieprzestrzeganie i niewywiązywanie się z obowiązków wobec klientów, zarówno faktycznych, jak i potencjalnych.	4.1
Naruszenie ochrony danych/ nieprawidłowe zarządzanie poufnością	Niewłaściwe ujawnienie lub niewłaściwe wykorzystanie informacji poufnych.	4.2
Niewłaściwe praktyki rynkowe, przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym/działanie antykonkurencyjne	Prowadzenie działalności gospodarczej z naruszeniem zasad i norm handlowych, w tym wszelkiego rodzaju nadużycia i manipulacje na rynku. Naruszenia prawa antymonopolowego lub prawa konkurencji, w przypadku gdy instytucja nie działa zgodnie z najlepiej pojętym interesem klientów.	4.3
Niewłaściwy marketing i niewłaściwa dystrybucja, w tym niepowodzenie usługi sprzedaży	Niewłaściwe/nieodpowiednie środki dystrybucji produktów i usług oraz niewłaściwe/niepoprawne praktyki marketingu bezpośredniego. Niepowodzenie usługi sprzedaży obejmuje zarówno niepowodzenie usługi przedsprzedażnej, jak i niepowodzenie usługi posprzedażnej. Niepowodzenie usługi przedsprzedażnej oznacza nieodpowiednie/nieprawidłowe usługi świadczone klientom przed sprzedażą, w tym niewłaściwą sprzedaż i nieudzielenie odpowiedniego doradztwa. Niepowodzenie usługi posprzedażnej odnosi się do nieodpowiednich/nieprawidłowych usług świadczonych klientom po sprzedaży, w tym braku odpowiedzi na skargi klientów dotyczące niezadowalających usług sprzedaży w terminach określonych przez organ regulacyjny.	4.4

Klasyfikacja poziomu 2 zdarzenia „klienci, produkty i normy prowadzenia działalności”	Opis	Numer referencyjny
Przestępstwa finansowe	Ryzyko prania pieniędzy, nieprzestrzeganie zasady „znaj swojego klienta” i naruszenia sankcji. Ta kategoria obejmuje: a) nieprzestrzeganie ograniczeń nałożonych sankcjami, w tym zdarzenia ryzyka operacyjnego spowodowane błędnymi transakcjami z udziałem państw objętych sankcjami; b) udział w praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym niepowodzenia w procesie „znaj swojego klienta”.	4.5
Naruszenia przepisów ustawowych i wykonawczych, inne niż wyraźnie przypisane do innych rodzajów lub kategorii zdarzeń	Naruszenie jakichkolwiek obowiązków prawnych lub regulacyjnych, inne niż wyraźnie przypisane do innych rodzajów lub kategorii zdarzeń, w tym obowiązków prawnych instytucji oraz obowiązków nałożonych przez organy regulacyjne i podatkowe. Ta kategoria obejmuje: a) prowadzenie działalności bez niezbędnego zezwolenia, licencji, certyfikacji lub rejestracji; b) uchylanie się od opodatkowania. W przypadku gdy uchylanie się od opodatkowania ma na celu świadome naruszenie przepisów podatkowych, instytucje przypisują zdarzenie straty do zdarzenia 1.3.	4.6
Niewłaściwa struktura produktów i usług	Wady w strukturze produktów lub usług skierowanych do klientów sprawiające, że struktura produktu/usługi nie odpowiada potrzebom klienta.	4.7
Metodyka modelu	Straty spowodowane błędami w samym modelu, w tym w projekcie modelu, nieprawidłowych wzorach, metodyce i podstawowych założeniach. W przypadku gdy elementami modelu są systemy sztucznej inteligencji (AI), błąd wynikający z tej technologii może wchodzić w zakres ryzyka modelu.	4.8

Artykuł 29

Klasyfikacja poziomu 2 w odniesieniu do rodzaju zdarzenia poziomu 1 „szkody w rzeczowych aktywach trwałych”

Instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty sklasyfikowane jako „szkody w rzeczowych aktywach trwałych” zgodnie z art. 24 do jednej z następujących kategorii poziomu 2:

Klasyfikacja poziomu 2 zdarzenia „szkody w rzeczowych aktywach trwałych”	Opis	Numer referencyjny
Klęski żywiołowe	Straty spowodowane klęskami żywiołowymi, w tym zdarzeniami pandemicznymi.	5.1
Inne zdarzenia zewnętrzne	Straty spowodowane innymi zdarzeniami, w tym wypadkami, umyślnymi szkodami, wojną, niepokojami społecznymi, zamieszkami i terroryzmem. Zdarzeń powodujących zakłócenia działalności gospodarczej, w tym zdarzeń wynikających z dostępności siły roboczej, nie przyporządkowuje się do tej kategorii.	5.2

Artykuł 30

Klasyfikacja poziomu 2 w odniesieniu do rodzaju zdarzenia poziomu 1 „zakłócenie działalności gospodarczej i awarie systemu"

Instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty sklasyfikowane jako „zakłócenie działalności gospodarczej i awarie systemu" zgodnie z art. 24 do jednej z następujących kategorii poziomu 2:

Klasyfikacja poziomu 2 zdarzenia „zakłócenie działalności gospodarczej i awarie systemu"	Opis	Numer referencyjny
Awaria infrastruktury i systemu	Awaria infrastruktury i systemu spowodowana awariami aplikacji wewnętrznych, awariami wewnętrznych systemów sieciowych i informatycznych oraz systemu wsparcia, awariami usług użyteczności publicznej i systemu wsparcia zewnętrznego, awariami infrastruktury, awariami programów zmiany w odniesieniu do ICT.	6.1
Zakłócenie działalności gospodarczej	Zakłócenie działalności gospodarczej ze względu na dostępność siły roboczej i miejsca pracy.	6.2

Artykuł 31

Klasyfikacja poziomu 2 w odniesieniu do rodzaju zdarzenia poziomu 1 „wykonanie transakcji, dostawa i zarządzanie procesami"

Instytucje klasyfikują każde zdarzenie straty sklasyfikowane jako „wykonanie transakcji, dostawa i zarządzanie procesami" zgodnie z art. 24 do jednej z następujących kategorii poziomu 2:

Klasyfikacja poziomu 2 zdarzenia „wykonanie transakcji, dostawa i zarządzanie procesami"	Opis	Numer referencyjny
Błędy przetwarzania/wykonania	Brak prawidłowego lub odpowiedniego przetwarzania i wykonywania transakcji (w tym straty wynikające z błędów podczas wprowadzania danych) lub innych procesów (w tym programów zmian, innych niż programy zmiany w odniesieniu do ICT), a także zarządzania nimi.	7.1
Nieprawidłowe zarządzanie rachunkiem klienta	Nieodpowiednie zarządzanie portfelem/inwestycjami klienta, w tym niezatwierdzony dostęp do rachunków, nieprawidłowa dokumentacja klienta (poniesiona strata), strata wynikająca z zaniedbania lub szkody w aktywach klienta.	7.2
Niewykonanie praw/ obowiązków	Nieprzestrzeganie odpowiedniej procedury prowadzenia postępowań sądowych. Nieprawidłowe zarządzanie prawami/ zobowiązaniami umownymi i pozaumownymi. Kategoria ta obejmuje wszystkie błędy w wykonaniu związane z procedurami prawnymi i postępowaniami sądowymi, w tym w sprawozdaniach dla podmiotów zewnętrznych, takich jak organy podatkowe i regulacyjne. Nie obejmuje to naruszeń obowiązków prawnych organizacji, sporów prawnych i sporów sądowych.	7.3
Zarządzanie danymi	Brak odpowiedniego zarządzania danymi i ich przechowywania, w tym wszystkich rodzajów danych, na przykład danych klientów, danych pracowników i zastrzeżonych danych organizacji, ale z wyłączeniem naruszeń ochrony danych i nieprawidłowego zarządzania poufnością.	7.4
Wdrożenie i stosowanie modelu	Nieprawidłowe wdrożenie modelu, nawet jeśli model ten może być prawidłowy. Stosowanie modelu w niewłaściwym kontekście, nawet jeśli model ten może być prawidłowy i prawidłowo wdrożony.	7.5

Artykuł 32

Atrybuty

1. Instytucje przypisują do każdego zdarzenia straty wszystkie z następujących atrybutów, które mają zastosowanie:

Atrybuty	Opis
Ryzyko prawne – uchybienia	Zgodnie z definicją w art. 4 pkt 52a lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Ryzyko prawne – inne niż uchybienia	Zgodnie z definicją w art. 4 pkt 52a lit. a), b), c), e), f) i g) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Ryzyko modelu	Zgodnie z definicją w art. 4 pkt 52b rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Ryzyko związane z ICT – niezwiązane z cyberbezpieczeństwem	Zgodnie z definicją w art. 4 pkt 52c rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyłączeniem strat wynikających z cyberataków.
Ryzyko związane z ICT – związane z cyberbezpieczeństwem	Straty poniesione w wyniku cyberataków zgodnie z definicją w art. 3 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2022/2554.
Ryzyko kredytowe (jeżeli nie jest uwzględnione w aktywach ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego)	Straty z tytułu ryzyka operacyjnego związane z aktywami kredytowymi, w tym oszustwa kredytowe (popełnione przez klienta na własny rachunek lub przez osobę trzecią w wyniku kradzieży tożsamości), niewykonalne umowy o kredyt lub przypadki niewykonania zabezpieczenia, które nie zostały zapłacone i nie są uwzględnione w kwocie ekspozycji ważonej ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego.
Ryzyko rynkowe	Następujące zdarzenia i związane z nimi straty klasyfikuje się jako ryzyko operacyjne związane z transakcjami finansowymi i ryzykiem rynkowym: a) zdarzenia wynikłe z błędów operacyjnych i błędów popełnionych podczas wprowadzania danych, w tym: (i) błędy i niepowodzenia podczas wprowadzania lub realizacji zleceń; (ii) utrata danych lub błędna interpretacja przepływu danych z jednostki operacyjnej do jednostki ds. działań wspierających i działu realizacji zleceń instytucji; (iii) błędy w klasyfikacji; (iv) nieprawidłowa specyfikacja transakcji w potwierdzeniu warunków transakcji, w tym błędnie wprowadzone kwoty transakcji, terminy zapadalności i cechy finansowe; b) zdarzenia wynikłe z błędów w mechanizmach kontroli wewnętrznej, w tym poniższe zdarzenia: (i) nieprawidłowa realizacja zlecenia zamknięcia pozycji rynkowej w przypadku niekorzystnych zmian cen; (ii) nieautoryzowane pozycje przekraczające przyznane limity, niezależnie od rodzaju ryzyka, z którym są związane; c) zdarzenia wynikające z nieodpowiedniej jakości danych i niedostępności środowiska informatycznego, w tym spowodowany względami technicznymi brak dostępu do rynku uniemożliwiający zawieranie umów.
Ryzyko strony trzeciej	Straty, które mogą powstać dla instytucji w związku z korzystaniem przez nią z usług świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług lub przez podwykonawców takich dostawców, w tym w ramach umów outsourcingu. Straty te obejmują straty wynikające z niewłaściwego zarządzania relacjami ze stronami trzecimi i ryzykiem strony trzeciej, w tym opracowania i utrzymania odpowiednich ram kontroli stron trzecich (w tym należytej staranności, łącznie z wyborem zewnętrznych dostawców usług, oraz bieżącego monitorowania) lub określenia i wdrożenia odpowiednich ustaleń umownych/umów o gwarantowanym poziomie usług.

Atrybuty	Opis
Ryzyko środowiskowe, społeczne i z zakresu ładu korporacyjnego	Straty, które mogą wynikać z ryzyka środowiskowego, ryzyka fizycznego i ryzyka przejścia zdefiniowanych w art. 4 pkt 52e, 52f i 52g rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Straty, które mogą wynikać z ryzyka społecznego i ryzyka z zakresu ładu korporacyjnego zdefiniowanych w art. 4 pkt 52h i 52i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Ryzyko pseudoekologicznego marketingu	Zakres stosowania obejmuje ryzyko pseudoekologicznego marketingu w odniesieniu do strat wynikających z praktyk, w ramach których oświadczenia, deklaracje, działania lub komunikaty dotyczące zrównoważonego rozwoju nie odzwierciedlają w jasny i rzetelny sposób profilu zrównoważonego rozwoju podmiotu, produktu finansowego lub usług finansowych. Praktyki te mogą wprowadzać konsumentów, inwestorów lub innych uczestników rynku w błąd.
Ciągłość działania	Brak zapewnienia i utrzymania odpowiednich ram zarządzania ciągłością działania i zarządzania zdarzeniami (w tym aspektów ciągłości działania w zakresie ICT oraz przywracania sprawności ICT i reagowania, o których mowa w art. 11 i 12 rozporządzenia (UE) 2022/2554 oraz w art. 24, 25 i 26 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/1774 ([1]), w tym nieodpowiednie plany ciągłości działania.
Usługi detaliczne (w tym bankowość i detaliczna działalność brokerska)	Zdarzenia operacyjne i straty związane z klientami detalicznymi, w tym: a) osobami fizycznymi; b) MŚP (małymi i średnimi przedsiębiorstwami) zdefiniowanymi w art. 5 pkt 9 rozporządzenia (UE) 575/2013. Wykaz rodzajów działalności dla tego atrybutu obejmuje: a) bankowość detaliczną i prywatną: kredyty i depozyty, rachunki transakcyjne i oszczędnościowe, usługi w zakresie bankomatów, usługi bankowe, leasing finansowy, gwarancje i zobowiązania, trusty i nieruchomości, doradztwo inwestycyjne, usługi związane z kartami (karty debetowe i kredytowe, karty handlowe/biznesowe/korporacyjne, marki własne); b) detaliczną działalność brokerską: przyjmowanie, przekazywanie i wykonywanie zleceń klientów, subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji.
Handel i sprzedaż	Zdarzenia operacyjne i straty związane z działalnością obejmującą transakcje i sprzedaż, działalność brokerską, działalność animatora rynku, operacje skarbowe, przyjmowanie pozycji oraz pozycje otwierane na własny rachunek zarządzane przez jednostki odpowiadające za handel zdefiniowane w art. 4 pkt 144 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wykaz produktów dla tego atrybutu obejmuje: a) akcje: portfele akcji i indeksy akcyjne; b) handel papierami wartościowymi o stałej kwocie dochodu i kredytami; c) waluty obce; d) towary i produkty energetyczne; e) rynek pieniężny, finansowanie, transakcje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i udzielanie pożyczek papierów wartościowych; f) instrumenty pochodne.
Bankowość komercyjna	Zdarzenia operacyjne i straty związane z działalnością obejmującą udzielanie kredytów i depozyty, gwarancje, leasing i faktoring, finansowanie handlu, finansowanie projektów, nieruchomości.
Inne linie biznesowe (w tym finansowanie przedsiębiorstw, płatności i rozliczenia, zarządzanie aktywami, usługi agencyjne, pozycje korporacyjne)	Atrybut ten obejmuje pozostałe zdarzenia operacyjne i straty związane z działalnością, inne niż wymienione w atrybutach dotyczących usług detalicznych, handlu i sprzedaży oraz bankowości komercyjnej, w tym: a) finansowanie przedsiębiorstw: połączenia i przejęcia, gwarantowanie emisji, prywatyzacja, sekurytyzacja, pierwsza oferta publiczna i plasowanie na rynku niepublicznym, usługi doradcze, finanse komunalne i rządowe, bankowość kupiecka;

Atrybuty	Opis
	b) płatności i rozliczenia na rzecz klientów zewnętrznych: płatności i windykacja, transfery środków pieniężnych, rozliczenia i rozrachunek środków pieniężnych i papierów wartościowych; straty z tytułu płatności i rozliczeń związane z działalnością własną instytucji włącza się do odnośnej linii biznesowej; c) usługi agencyjne na rzecz klientów: usługi powiernicze (deponowanie, kwity depozytowe, zdarzenia korporacyjne itp.), instytucje powiernicze i korporacyjne usługi agencyjne (emitent i podmioty wypłacające); d) zarządzanie aktywami: uznaniowe i nieuznaniowe zarządzanie funduszami, w tym zarządzanie portfelem (łączone, wydzielone, detaliczne, instytucjonalne, zamknięte, otwarte, na niepublicznym rynku kapitałowym); e) pozycje korporacyjne: w przypadku pozycji o charakterze czysto korporacyjnym, w tym pozycji mających wpływ na zarząd – błędne sprawozdania finansowe lub inne zdarzenia, które można sklasyfikować wyłącznie w centrum korporacyjnym.

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/1774 z dnia 13 marca 2024 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających narzędzia, metody, procesy i polityki zarządzania ryzykiem związanym z ICT oraz uproszczone ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT (Dz.U. L, 2024/1774, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1774/oj).

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 instytucje przypisują każdemu zdarzeniu straty co najmniej jeden atrybut spośród następujących kategorii: „usługi detaliczne (w tym bankowość i detaliczna działalność brokerska)", „handel i sprzedaż", „bankowość komercyjna" i „inne linie biznesowe (w tym finansowanie przedsiębiorstw, płatności i rozliczenia, zarządzanie aktywami, usługi agencyjne, pozycje korporacyjne)".

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 instytucje przypisują atrybuty „ryzyko prawne – uchybienia", „ryzyko prawne – inne niż uchybienia" i „ryzyko modelu" do rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 zgodnie z załącznikiem.

Artykuł 33

Zastosowanie z mocą wsteczną zbioru danych dotyczących strat

1. Instytucje przypisują zdarzenia straty do odpowiednich rodzajów zdarzeń poziomu 1 zgodnie z art. 24 od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. Od dnia 1 stycznia 2025 r. instytucje mogą przypisywać zdarzenia straty do odpowiednich kategorii poziomu 2 zgodnie z art. 25–31.

3. Instytucje mogą przypisywać atrybuty do zdarzeń straty zgodnie z art. 32 co najmniej od dnia 1 stycznia 2025 r.

TYTUŁ II

WARUNKI, NA JAKICH OBLICZANIE ROCZNEJ STRATY Z TYTUŁU RYZYKA OPERACYJNEGO UZNAJE SIĘ ZA „NADMIERNIE UCIĄŻLIWE"

Artykuł 34

Połączenia i przejęcia

1. Do celów art. 316 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obliczanie straty z tytułu ryzyka operacyjnego uznaje się za nadmiernie uciążliwe przez okres maksymalnie trzech lat obrachunkowych następujących po dniu, w którym połączenie lub przejęcie stało się skuteczne, jeżeli w wyniku tego połączenia lub przejęcia wskaźnik biznesowy instytucji jest równy co najmniej 750 mln EUR, ale nie przekracza 1 mld EUR.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, skraca się do maksymalnie dwóch lat obrachunkowych następujących po prawnym sfinalizowaniem połączenia lub przejęcia, w przypadku gdy co najmniej jedna, ale nie wszystkie instytucje uczestniczące w połączeniu lub przejęciu obliczyły stratę z tytułu ryzyka operacyjnego w roku poprzedzającym operację.

3. W przypadku gdy wszystkie instytucje uczestniczące w połączeniu lub przejęciu obliczyły stratę z tytułu ryzyka operacyjnego w roku poprzedzającym operację, obliczenia straty z tytułu ryzyka operacyjnego instytucji powstałej na skutek połączenia lub przejęcia nie uznaje się za nadmiernie uciążliwe.

Artykuł 35

Wskaźnik biznesowy tymczasowo równy lub przekraczający 750 mln EUR i nieprzekraczający 1 mld EUR

Do celów art. 316 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obliczanie straty z tytułu ryzyka operacyjnego uznaje się za nadmiernie uciążliwe dla instytucji, których wskaźnik biznesowy jest równy co najmniej 750 mln EUR, ale nie przekracza 1 mld EUR, dla nie więcej niż czterech kolejnych dni sprawozdawczych lub dla nie więcej niż ośmiu dni sprawozdawczych w poprzednich dwudziestu dniach sprawozdawczych.

Artykuł 36

Instytucja pomostowa, o której mowa w art. 40 dyrektywy 2014/59/UE

Do celów art. 316 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obliczanie straty z tytułu ryzyka operacyjnego uznaje się za nadmiernie uciążliwe dla instytucji pomostowych zdefiniowanych w art. 2 pkt 59 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ([5]).

TYTUŁ III

KOREKTY ZBIORU DANYCH DOTYCZĄCYCH STRAT W ZWIĄZKU Z WŁĄCZENIEM STRAT, KTÓRYCH ŹRÓDŁEM SĄ PODMIOTY LUB RODZAJE DZIAŁALNOŚCI BĘDĄCE PRZEDMIOTEM POŁĄCZENIA LUB PRZEJĘCIA

Artykuł 37

Korekty zbioru danych dotyczących strat związane z obliczaniem strat i taksonomią ryzyka

Instytucje rejestrują straty, których źródłem są podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia, w zbiorze danych dotyczących strat instytucji dokonującej zgłoszenia wraz z niezbędnymi korektami w celu zapewnienia zgodności z art. 317 i 318 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

([5]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

Artykuł 38

Korekty zbioru danych dotyczących strat wynikające z różnic kursowych

W przypadku gdy waluta podmiotów lub rodzajów działalności będących przedmiotem połączenia lub przejęcia jest inna niż waluta instytucji przejmującej, instytucje uwzględniają straty, których źródłem są podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia, w zbiorze danych dotyczących strat, stosując, dla każdego dziesięcioletniego przedziału czasowego, kurs wymiany zastosowany na koniec danego roku w sprawozdaniu finansowym instytucji.

Artykuł 39

Obliczanie strat, w przypadku gdy instytucja przejmująca lub łącząca się nie jest w stanie szybko zintegrować zbioru danych dotyczących strat instytucji lub rodzaju działalności będących przedmiotem przejęcia lub połączenia

1. W przypadku gdy podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia nie ustanowiły ani nie utrzymywały zbioru danych dotyczących strat, ponieważ nie są objęte zakresem art. 317 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucja przejmująca może zastosować następujący wzór do obliczenia rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego, o której mowa w art. 316 tego rozporządzenia:

$$\text{Roczna strata z tytułu ryzyka operacyjnego} = \frac{\textit{zgłoszone straty}}{\textit{pokrycie zgłoszonych strat}}$$

gdzie:

zgłoszone straty = roczna strata z tytułu ryzyka operacyjnego podmiotów lub rodzajów działalności, które są w stanie zgłosić roczną stratę z tytułu ryzyka operacyjnego;

$$\textit{pokrycie zgłoszonych strat} = \frac{\textit{wskaźnik biznesowy podmiotów lub rodzajów działalności, które mogą zgłosić roczne straty z tytułu ryzyka operacyjnego}}{\textit{wskaźnik biznesowy instytucji}}$$

wskaźnik biznesowy instytucji = wskaźnik biznesowy wynikający z konsolidacji instytucji przejmującej, w tym podmiotów lub rodzajów działalności będących przedmiotem przejęcia lub połączenia.

2. Instytucja przejmująca może zastosować wzór określony w ust. 1 do obliczenia rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego za okres maksymalnie dziesięciu lat obrachunkowych poprzedzających prawne sfinalizowanie przejęcia lub połączenia.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, w przypadku gdy podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia są objęte zakresem art. 317 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ale instytucja przejmująca nie jest w stanie szybko dostosować swojego zbioru danych dotyczących strat, ta instytucja przejmująca może zastosować wzór określony w ust. 1 niniejszego artykułu do obliczenia rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego, o której mowa w art. 316 tego rozporządzenia, przez okres maksymalnie dwóch lat od prawnego sfinalizowania przejęcia lub połączenia.

4. Jeżeli instytucja przejmująca nie jest w stanie szybko przypisać rocznej straty z tytułu ryzyka operacyjnego w odniesieniu do części lub całości instytucji lub rodzajów działalności będących przedmiotem przejęcia lub połączenia zgodnie z przyporządkowaniem danych historycznych dotyczących strat, o którym mowa w art. 317 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ta instytucja przejmująca przypisuje straty zgodnie z podziałem strat w instytucji dokonującej zgłoszenia przez okres maksymalnie dwóch lat od prawnego sfinalizowania przejęcia lub połączenia.

CZĘŚĆ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 40

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 maja 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Atrybuty	Przyporządkowanie do rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2
Ryzyko prawne – uchybienia	1. Zdarzeniom straty zaklasyfikowanym do następujących rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 zawsze przypisuje się atrybut „ryzyko prawne – uchybienia”: 1.1, 1.2, 1.3, 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6, 4.7, 4.8 2. Zdarzeniom straty zaklasyfikowanym do rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 innych niż określone w pkt 1 nie przypisuje się atrybutu „ryzyko prawne – uchybienia”.
Ryzyko prawne – inne niż uchybienia	3. Zdarzeniom straty zaklasyfikowanym do następujących rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 można przypisać atrybut „ryzyko prawne – inne niż uchybienia”: 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5 4. Zdarzeniom straty zaklasyfikowanym do rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 innych niż określone w pkt 3 nie przypisuje się atrybutu „ryzyko prawne – inne niż uchybienia”.
Ryzyko modelu	5. Zdarzeniom straty zaklasyfikowanym do następujących rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 zawsze przypisuje się atrybut „ryzyko modelu”: 4.8, 7.5 6. Zdarzeniom straty zaklasyfikowanym do następujących rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 można przypisać atrybut „ryzyko modelu”: 7.4 7. Zdarzeniom straty zaklasyfikowanym do rodzajów zdarzeń poziomu 1 i kategorii poziomu 2 innych niż określone w pkt 5 i 6 nie przypisuje się atrybutu „ryzyko modelu”.